

พระธรรมดาเนียล - หนึ่งร้อยสามสิบสอง

การเปิดเผยนัยสำคัญเชิงพยากรณ์ของบททดสอบครั้งที่สอง:

ความเข้าใจเรื่องรูปของสัตว์ร้ายและเวลาที่มีการประทับตราคนทั้ง 144,000 คน

Jeff Pippenger

2024-03-12

ในบทความก่อนหน้านี้ เราได้ใช้เวลาในการระบุลักษณะเชิงพยากรณ์ของการทดสอบประการที่สองในบรรดาการทดสอบสามประการซึ่งมีทูตสวรรค์สามองค์เป็นตัวแทน

ทูตสวรรค์แต่ละองค์เป็นตัวแทนของการทดสอบเฉพาะประการหนึ่ง

และการทดสอบประการที่สองนั้นถูกนำเสนอในฐานะการทดสอบทางสายตา

เราได้ระบุทูตสวรรค์ทั้งสามองค์แล้ว

และการทดสอบที่สอดคล้องกับแต่ละองค์ก็ถูกระบุไว้เช่นกันในพระธรรมดาเนียลบทที่หนึ่ง ซึ่งการทดสอบประการที่สองจากสามประการนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของรูปลักษณ์ภายนอกของดาเนียลและสหายผู้ทรงคุณธรรมทั้งสาม หลังจากที่เขาได้รับประทานอาหารมังสวิรัต แทนที่จะรับประทานอาหารแบบบาบิโลน

อีกลักษณะหนึ่งของการทดสอบประการที่สองก็คือ

บ่อยครั้งมันถูกนำเสนอผ่านภาพแทนของการผสมผสานระหว่างคริสตจักรกับรัฐ

ทูตสวรรค์ทั้งสามและบททดสอบของแต่ละองค์ถูกชี้ให้เห็นในเหตุการณ์การล่มสลายของบาเบลของนิมโรดในปฐมกาลบทที่สิบเอ็ด บททดสอบทั้งสามนั้นถูกสำแดงไว้ที่นั่นโดยการใช้ถ้อยคำว่า “เอาเถิด” สามครั้งในข้อสามข้อสี่ และข้อเจ็ด ถ้อยคำว่า “เอาเถิด” ครึ่งที่สองในข้อสี่ เป็นเครื่องหมายถึงบททดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สอง

และเขาทั้งหลายกล่าวว่า “มาเถิด ให้เราสร้างเมืองและหอคอยสำหรับพวกเรา ซึ่งยอดของมันจะสูงถึงฟ้า และให้เราสร้างชื่อเสียงแก่ตนเอง เกือบกว่าเราจะกระจัดกระจายไปทั่วพื้นพิภพ” ปฐมกาล 11:4

นครหนึ่งเป็นตัวแทนของรัฐ และหอคอยเป็นตัวแทนของคริสตจักร ยิ่งไปกว่านั้น

พวกเขายังปรารถนาลักษณะนิสัยอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ

ดังที่แสดงไว้ในกรณีที่พวกเขาปรารถนาจะสร้างชื่อให้แก่ตนเอง ในการทดสอบครั้งที่สองนั้น

ลักษณะนิสัยมักได้รับการสำแดง และการสำแดงนั้นเกิดขึ้นโดยเปรียบเทียบกับลักษณะนิสัยที่ตรงกันข้าม

ดังที่เห็นได้ในคาอินและอาเบล หญิงพรหมจารีที่มีปัญญาและที่โง่เขลา

หรือในการทดสอบครั้งที่สองของดาเนียลในด้านรูปลักษณ์ภายนอก

ระหว่างผู้ที่รับประทานอาหารของบาบิโลนกับผู้ที่รับประทานผักต่าง ๆ

ขอทรงทดลองผู้รับใช้ของท่านสิบวันเถิด และขอให้เขาให้อาหารผักแก่พวกเราเถิด และให้น้ำแก่พวกเราเถิด แล้วขอให้พิจารณาหน้าตาของพวกเราต่อหน้าท่าน

เปรียบกับหน้าตาของบรรดาเด็กหนุ่มที่กินอาหารส่วนของพระราชินี และตามที่ท่านเห็นแล้ว

จงกระทำแก่ผู้รับใช้ของท่านเถิด เขาจึงยินยอมตามคำขอนี้ และทดลองพวกเขาสิบวัน

และเมื่อครบสิบวันแล้ว หน้าตาของพวกเขาก็ปรากฏว่างดงามกว่า

และเนื้อหนังก็สมบูรณ์กว่าบรรดาเด็กหนุ่มทั้งปวงซึ่งกินอาหารส่วนของพระราชินี ดาเนียล 2:12-15

ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์

การทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สองได้สำแดงผู้กราบนมัสการออกเป็นสองจำพวก

จำพวกที่สอบไม่ผ่านการทดสอบนั้นได้กลายเป็นบรรดาธิดาของโรม

ส่วนอีกจำพวกหนึ่งคือผู้สืบทอดซึ่งยังคงติดตามความสว่างที่ก้าวหน้าอยู่ต่อไป

บรรดาธิดาของโรมสะท้อนลักษณะเชิงพยากรณ์ของมารดา และมารดาซึ่งพวกเขาได้กลายเป็นธิดาของนางนั้นก็ได้รับการระบุว่าเป็นมารดาแห่งหญิงแพศยาทั้งหลายในเชิงพยากรณ์ หญิงแพศยาคือคริสตจักรซึ่งเข้าไปสู่ความสัมพันธ์กับรัฐ ดังเช่นที่เป็นภาพลักษณ์ของสันตะปาปา.

ทูตองค์แรกในบรรดาทูตสวรรค์ทั้งสามแห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบสี่ มีบททดสอบทั้งสามประการของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์ เช่นเดียวกับในพระธรรมดาเนียล บทที่หนึ่ง ในดาเนียล บทที่สิบสอง กระบวนการทดสอบสามขั้นก็ได้รับการระบุไว้ด้วย ดังนั้น กระบวนการทดสอบสามขั้นจึงปรากฏอยู่ทั้งในตอนต้นและตอนปลายของพระธรรมดาเนียล

คนเป็นอันมากจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และให้ชาวสะอาด และถูกทดลอง; แต่คนอธรรมจะประพฤติชั่วต่อไป และไม่มีผู้ใดในพวกคนอธรรมจะเข้าใจ; แต่บรรดาผู้มีปัญญาจะเข้าใจ
ดาเนียล 12:10

การทดสอบประการแรกในข้อสิบสองคือการชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งเกิดขึ้นในลานพลับพลาสถาน ที่ซึ่งลูกแกะถูกฆ่า และความชอบธรรมถูกนับให้แก่คนบาป การทดสอบประการที่สองในข้อสิบสองคือการทำให้ขาว ซึ่งมีภาพแทนโดยอภิสุทธิสถานในพลับพลาสถาน ซึ่งเป็นภาพแทนของเวลาที่ความบริสุทธิ์ถูกประทานแก่ผู้เชื่อ ขั้นตอนประการที่สามคือการถูกทดลอง ซึ่งเป็นภาพแทนของการพิพากษาในอภิสุทธิสถานยิ่ง ซึ่งประชากรของพระเจ้าถูกประทับตรา และการรับส่งราศีก็สำเร็จสมบูรณ์ ผู้กราบนมัสการสองจำพวกนั้นมีภาพแทนโดยคนอธรรมที่ไม่เข้าใจ และคนมีปัญญาที่เข้าใจ

การทดสอบประการที่สอง ซึ่งได้รับการนำเสนอซ้ำแล้วซ้ำเล่าในพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ เป็นตัวแทนของการทดสอบที่มองเห็นได้ ซึ่งมีการสำแดงผู้กราบนมัสการอยู่สองจำพวก และมีการเป็นสัญลักษณ์ถึงการผสมผสานกันระหว่างคริสตจักรกับรัฐ สิ่งที่สำคัญไม่น้อยไปกว่ากันคือ ลักษณะประการหนึ่งของการทดสอบประการที่สองก็คือ การทดสอบนี้เกิดขึ้นก่อนการทดสอบประการที่สาม และการทดสอบประการที่สามเป็นตัวแทนของการพิพากษา อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี มีข้อพึงระวังสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับการพิพากษาของการทดสอบประการที่สาม กล่าวคือ การทดสอบทั้งสามประการล้วนเกี่ยวข้องกับการพิพากษา แต่การทดสอบสองประการแรกถูกวางไว้ในประวัติศาสตร์ช่วงที่การพัฒนามนุษย์ยังคงเป็นไปได้อย่างชัดเจน การทดสอบประการที่สามนั้นแตกต่างออกไป ตรงที่เป็นบททดสอบเชิงพยากรณ์ที่ใช้จำแนกอย่างชัดเจน ซึ่งเพียงแต่ระบุว่าคุณได้กลายเป็นผู้กราบนมัสการจำพวกใดแล้ว ในสองขั้นก่อนหน้านี้ของกระบวนการทดสอบนั้น

ในช่วงเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา มีการทดสอบอยู่สามประการ การทดสอบประการแรกคือเมื่อทูตสวรรค์องค์นั้นได้เสด็จลงมาในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และสอดคล้องกับทูตสวรรค์ที่ได้เสด็จลงมาในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ดังนั้นการทดสอบนั้นจึงเป็นการทดสอบในเรื่องอาหาร ในพระธรรมดาเนียล บทที่หนึ่ง การทดสอบประการแรกคือเมื่อดาเนียลได้ตั้งใจแน่วแน่ในใจว่าจะไม่รับประทานอาหารของกษัตริย์ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมา ณ การรับบัพติศมาของพระคริสต์ และจากนั้นพระองค์ทรงอดอาหารเป็นเวลาสี่สิบวัน การทดสอบประการแรกของพระองค์คือเรื่องอาหาร

บททดสอบประการที่สามและเป็นบททดสอบสุดท้ายในเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคือกฎหมายวันอาทิตย์ ในเวลานั้น ทุกคนที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเรียกร้องของวันสะบาโตวันที่เจ็ด และเลือกที่จะนมัสการในวันของดวงอาทิตย์ จะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และพวกเขาจะพินาศในวันนั้น

สถานนมัสการแห่งสวรรค์ได้เข้ามาแทนที่สถานนมัสการฝ่ายโลกแล้ว
แต่พวกเขาไม่ได้มีความรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงนั้น เพราะฉะนั้น
พวกเขาจึงไม่อาจได้รับประโยชน์จากการเป็นคนกลางของพระคริสต์ในอภิสุทธิสถาน”

“หลายคนมองดูแนวทางการกระทำของพวกยิวในการปฏิเสธและตริ้งพระคริสต์บนกางเขนด้วยความสยดสยอง; และเมื่อเขาเหล่านั้นอ่านประวัติการถูกกระทำอย่างอัปยศอดสูของพระองค์ เขาทั้งหลายก็คิดว่าตนรักพระองค์ และคงจะไม่ปฏิเสธพระองค์อย่างที่เปโตรได้กระทำ หรือจะไม่ตริ้งพระองค์บนกางเขนอย่างที่พวกยิวได้กระทำ. แต่พระเจ้า ผู้ทรงอ่านใจของมนุษย์ทุกคน ได้ทรงนำความรักต่อพระเยซูซึ่งพวกเขาอ้างว่ารู้สึกนั้นมาทดสอบ.

สวรรค์ทั้งสิ้นเฝ้าดูการตอบสนองต่อข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งด้วยความสนใจอย่างลึกซึ้งที่สุด.

แต่คนเป็นอันมากที่อ้างว่ารักพระเยซู และหลังน้ำตาเมื่ออ่านเรื่องราวของกางเขน

กลับเยาะเย้ยवादิเรื่องการเสด็จมาของพระองค์. แทนที่จะรับข่าวสารนั้นด้วยความยินดี

พวกเขากลับประกาศว่ามันเป็นความหลง. พวกเขาเกลียดชังบรรดาผู้ที่รักการปรากฏของพระองค์

และขับไล่เขาเหล่านั้นออกจากคริสตจักร. ผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารแรกยอมไม่ได้รับประโยชน์จากข่าวสารที่สอง; และพวกเขาก็มิได้รับประโยชน์จากเสียงร้องในเที่ยงคืนด้วย ซึ่งมีขึ้นเพื่อเตรียมพวกเขาให้เข้าไปกับพระเยซู โดยความเชื่อสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดแห่งสถานนมัสการในสวรรค์.

และโดยการปฏิเสธข่าวสารสองประการก่อนหน้านี้

เขาทั้งหลายได้ทำให้ความเข้าใจของตนมืดมนลงจนไม่สามารถมองเห็นแสงสว่างใด ๆ

ในข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งแสดงทางเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด. ข้าพเจ้าเห็นว่า

เช่นเดียวกับที่พวกยิวได้ตริ้งพระเยซูบนกางเขน

คริสตจักรทั้งหลายที่มีแต่ในนามก็ได้ตริ้งข่าวสารเหล่านั้นบนกางเขนเช่นกัน

ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่มีความรู้เรื่องทางเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด

และไม่อาจได้รับประโยชน์จากการทูลขอของพระเยซู ณ ที่นั้น.

เช่นเดียวกับพวกยิวผู้ถวายเครื่องบูชาที่ไร้ประโยชน์ของตน

พวกเขาก็ถวายคำอธิษฐานอันไร้ประโยชน์ของตนขึ้นไปยังห้องที่พระเยซูได้ทรงจากมาแล้ว;

และซาตานซึ่งยินดีในความหลงนั้น ก็สวมลักษณะทางศาสนา

และชักนำจิตใจของผู้ที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนเหล่านี้ไปหาตนเอง โดยกระทำการด้วยฤทธิ์อำนาจของมัน ด้วยหมายสำคัญของมัน และด้วยการอัศจรรย์อันมูสา เพื่อผูกมัดพวกเขาไว้ในบ่วงของมัน” Early Writings, 259–261.

หากเราไม่ยอมรับข่าวสารแห่งคำเตือนซึ่งถูกแทนไว้โดยวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

แน่นอนว่าเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์มาถึง เราก็จะยอมรับมัน โดยถือว่าเรายังมีชีวิตอยู่กระนั้นก็ตี

การทดสอบที่เรากำหนดชะตากรรมอันเป็นนิตย์ของเรา

และการทดสอบที่เราต้องผ่านก่อนที่เราจะได้รับการฝึกในกฎหมายวันอาทิตย์

ซึ่งเป็นการทดสอบที่เราต้องผ่านก่อนที่เวลาการทดลองจะปิดลงนั้น คือการทดสอบครั้งที่สอง

และเป็นการทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้าย

“องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าอย่างชัดเจนว่า

รูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้นจะถูกจัดตั้งขึ้นก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลง

เพราะสิ่งนี้จะเป็นการทดสอบยิ่งใหญ่สำหรับประชากรของพระเจ้า

โดยการทดสอบนั้นชะตากรรมนิรันดร์ของพวกเขาจะถูกตัดสิน

จุดยืนของท่านเต็มไปด้วยความขัดแย้งไม่ลงรอยกันอย่างสับสนเสียจนมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะถูกสลอลง”

“ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 13 หัวข้อนี้ได้ถูกนำเสนอไว้อย่างชัดเจน; [วิวรณ์ 13:11–17, อ้างไว้].”

“นี่คือการทดสอบที่ประชากรของพระเจ้าจะต้องเผชิญก่อนที่พวกเขาจะได้รับการประทับตรา
ทุกคนที่พิสูจน์ความภักดีต่อพระเจ้าโดยการรักษาพระบัญญัติของพระองค์
และปฏิเสธที่จะยอมรับวันสะบาโตเทียมเท็จ จะเข้ายืนอยู่ใต้ธงขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระยาห์เวห์
และจะได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
ส่วนบรรดาผู้ที่ละทิ้งความจริงซึ่งมีต้นกำเนิดจากสวรรค์ และยอมรับวันสะบาโตวันอาทิตย์
จะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย” Manuscript Releases, volume 15, 15.

การทดสอบประการที่สองในช่วงเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น
เป็นการทดสอบทางสายตาเชิงพยากรณ์

ซึ่งกำหนดให้ต้องยอมรับการก่อตัวขึ้นของรูปสัตว์ร้ายในสหรัฐอเมริกา
และการทดสอบนั้นจะสามารถเปิดเผยได้ก็โดยพระวจนะแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้าเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น
พระวจนะแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้าจะเป็นที่เข้าใจได้เฉพาะแก่ผู้ที่เลือกจะกินข้าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู
ซึ่งถูกนำเสนอไว้เป็นระเบียบวิธีแบบบรรทัดต่อบรรทัดเท่านั้น
หากเราปฏิเสธที่จะกินข้าวสารที่อยู่ในมือของทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ในวิวรรณ์บทที่สิบแปดเมื่อท่านลงมา
เราจะไม่มีความสามารถที่จะตระหนักถึงการก่อตัวขึ้นของรูปสัตว์ร้ายนั้น

เพื่อจะกินข้าวสารที่อยู่ในมือของทูตสวรรค์นั้น

จำเป็นที่ผู้ศึกษาเรื่องคำพยากรณ์จะต้องมองเห็นว่าทูตสวรรค์มีข้าวสารอยู่ในมือของเขา
เมื่อทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ในวิวรรณ์บทที่สิบแปดลงมา ข้อพระคัมภีร์ไม่ได้ระบุว่าสิ่งใดอยู่ในมือของเขา
แต่ระเบียบวิธี “บรรทัดต่อบรรทัด” สถาปนาขึ้นโดยพยานหลายปากว่า
ในมือของทูตสวรรค์ผู้ลงมานั้นย่อมมีข้าวสารอยู่เสมอ ผู้ที่ปฏิเสธระเบียบวิธี “บรรทัดต่อบรรทัด”
ยอมตาบอดต่อข้าวสารซึ่งเป็นหลักฐานว่ารูปเคารพของสัตว์ร้ายกำลังก่อตัวขึ้นในสหรัฐอเมริกา
สิ่งนี้จะต้องได้รับการยอมรับ เพราะชะตาโรนัลดอร์ของเราตั้งอยู่บนการตระหนักรู้ความจริงข้อนี้
เมื่อพิจารณาตามหลักบรรทัดต่อบรรทัด ซีสเตอร์ไวท์ระบุลักษณะเชิงคำพยากรณ์ของทูตสวรรค์องค์แรกไว้ด้วย
ลักษณะเดียวกันกับของทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ในวิวรรณ์บทที่สิบแปด

ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงให้เห็นถึงความสนใจที่สวรรค์ทั้งสี่มีต่องานซึ่งกำลังดำเนินอยู่บนแผ่นดินโลก พระ
เยซูทรงมอบหมายทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ธานาภาพองค์หนึ่งให้ลงมาและเตือนชาวโลกให้เตรียมพร้อมสำหรับก
ารเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ เมื่อทูตสวรรค์นั้นออกจากเบื้องพระพักตร์พระเยซูในสวรรค์
แสงสว่างอันเจิดจ้าและรุ่งโรจน์อย่างยิ่งก็ส่องนำหน้าเขา ข้าพเจ้าได้รับบอกว่
พันธกิจของเขาคือทำให้แผ่นดินโลกสว่างด้วยสง่าราศีของเขา
และเตือนมนุษย์ถึงพระพิโรธของพระเจ้าที่กำลังจะมาถึง มหาชนเป็นอันมากได้รับแสงสว่างนั้น
บางคนในหมู่พวกเขาดูเคร่งขรึมอย่างยิ่ง ขณะที่บางคนก็เปี่ยมด้วยความยินดีและปลาบปลิม
ทุกคนที่ได้รับแสงสว่างนั้นต่างหันหน้าไปสู่สวรรค์และถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า
แม้แสงสว่างนั้นจะส่องมาถึงทุกคน แต่บางคนเพียงตกลอยกายใต้อิทธิพลของมัน ทว่าไม่ได้รับไว้ด้วยใจจริง
หลายคนเต็มไปด้วยความพิโรธอย่างยิ่ง ทั้งศาสนาจารย์และประชาชนได้ร่วมมือกับคนชั่ว
และต่อต้านอย่างแข็งขันต่อแสงสว่างที่ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ธานาภาพได้ส่องออกมา
แต่ทุกคนที่ได้รับแสงสว่างนั้นก็แยกตนออกจากโลก และผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างใกล้ชิด

“ซาตานและทูตสวรรค์ของมันกำลังขมขื่นอยู่ในการพยายามดึงดูดจิตใจของผู้คนให้มากที่สุดเท่าที่จะ
เป็นไปได้ให้ออกห่างจากความสว่าง ฝ่ายกลุ่มคนที่ปฏิเสธความสว่างนั้นก็ถูกปล่อยไว้ในความมืด ข้าพเจ้า
เห็นทูตสวรรค์ของพระเจ้ากำลังเฝ้าดูประชากรที่อ้างตนว่าเป็นของพระองค์ด้วยความสนพระทัยอย่างลึกซึ้ง
ที่สุด เพื่อบันทึกลักษณะนิสัยที่พวกเขาได้พัฒนาขึ้นเมื่อข้าวสารซึ่งมีต้นกำเนิดจากสวรรค์ถูกนำเสนอแก่
พวกเขา และเมื่อคนเป็นอันมากที่อ้างว่ารักพระเยซูหันเหไปจากข้าวสารแห่งสวรรค์นั้นด้วยการดูหมิ่น
การเยาะเย้ย และความชิงชัง

หุดสวรรคค์องค์หนึ่งซึ่งถือม้วนหนังสืออยู่ในมือก็ได้บันทึกเรื่องอันน่าอัศจรรย์นั้นไว้ สวรรคค์ทั้งสิ้นเต็มไปด้วยความไม่พอพระทัยที่พระเยซูทรงถูกหมิ่นประมาทเช่นนี้โดยบรรดาผู้ติดตามที่อ้างตนว่าเป็นของพระองค์”
Early Writings, 245, 246.

ในข้อความตอนนั้น หุดสวรรคค์องค์แรกแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบสี่ได้รับ “มอบหมาย” ให้
“ลงมาและเตือนบรรดาชาวแผ่นดินโลกให้เตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์”
ซึ่งเป็นพันธกิจเดียวกันกับหุดสวรรคค์แห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบแปด พันธกิจของหุดสวรรคค์องค์แรกคือ
“ทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยรัศมีของเขา และเตือนมนุษย์ถึงพระพิโรธของพระเจ้าที่กำลังจะมาถึง”
ซึ่งก็เป็นพันธกิจของหุดสวรรคค์ในบทที่สิบแปดอีกเช่นกัน บรรดาผู้ที่รับข่าวสารนั้น
“ได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารนั้น “ก็ถูกปล่อยไว้ในความมืดมิดอย่างสิ้นเชิง”

ดาเนียลและสหายผู้ประเสริฐทั้งสามเลือกที่จะรับประทานอาหารแห่งสวรรคค์
ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งรับประทานอาหารของบาบิโลน เมื่อสิ้นสุด “การทดสอบด้วยการมองเห็น” สิบวัน
ดาเนียลและสหายของเขาได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า
เพราะสีหน้าของเขาปรากฏแก่ตาว่าอวบอิมและผ่องใสกว่าบรรดาผู้ที่รับประทานอาหารของบาบิโลน
ข่าวสารของหุดสวรรคค์ที่หนึ่งในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบสี่
เป็นภาพแทนของการทดสอบทั้งสามประการภายในการระบุถึงชาวประเสริฐนรีนทร์ของชาวสารนั้น
การทดสอบประการแรกคือการยำเกรงพระเจ้า ประการที่สองคือการถวายพระเกียรติแด่พระองค์
และการทดสอบประการที่สามคือเมื่อโมงแห่งการพิพากษามาถึง
บรรดาผู้ที่รับหนังสือเล็กนั้นออกมาจากพระหัตถ์ของหุดสวรรคค์ที่หนึ่งและกินมัน
ดังที่ยอห์นเป็นภาพแทนไว้ในบทที่สิบ ได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าในการทดสอบประการที่สอง
และแล้วพวกเขาก็ได้รับการเตรียมให้เข้าสู่การพิพากษาของเนบูคัดเนสซาร์ ตามบรรทัดต่อบรรทัด
การทดสอบประการแรกในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001
คือการกินหนังสือเล็กที่อยู่ในพระหัตถ์ของหุดสวรรคค์ผู้ทรงฤทธิ์ การทดสอบนั้นได้นำเข้าสู่การทดสอบถัดไป ซึ่ง
ผู้ที่มีสการสองจำพวกจะต้องถูกสำแดงให้ปรากฏล่วงหน้าก่อนการทดสอบขั้นสุดท้ายและเป็นบทพิสูจน์สุดท้าย
ซึ่งเพียงแต่แสดงให้เห็นถึงลักษณะอุปนิสัยที่ได้รับการถวายพระเกียรติแล้ว
หรือไม่ก็ลักษณะอุปนิสัยที่เต็มไปด้วยความมืดมน

ช่วงเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน คือประวัติศาสตร์ตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001
จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกา ในประวัติศาสตร์นั้น
อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนจะถูกทำซ้ำและสำเร็จครบถ้วนตามตัวอักษร ข้อเท็จจริงนั้นจึงชี้ให้เห็นว่า
ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของฮาบากุก บทที่ 2 จะถูกทำซ้ำและสำเร็จครบถ้วนตามตัวอักษรด้วย
อีกทั้งยังหมายความว่า ช่วงเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
คือช่วงเวลาที่มีผลของนิมิตเชิงพยากรณ์ทุกประการถูกทำซ้ำและสำเร็จครบถ้วนตามตัวอักษร.

ดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสี่สิบ ได้ถูกคล้อออกในวาระสุดท้ายในปี 1989 ข้อนี้เริ่มต้นด้วยวาระสุดท้ายในปี 1798
และสิ้นสุดลงด้วยการกำหนดวาระสุดท้ายในปี 1989 บรรทัดต่อบรรทัด วาระสุดท้ายในปี 1798
สอดคล้องกับวาระสุดท้ายในปี 1989 ประวัติศาสตร์ของข้อสี่สิบ ซึ่งเริ่มต้นในปี 1798
และดำเนินต่อไปจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในข้อสี่สิบเอ็ด
เป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ของสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน (สหรัฐอเมริกา)
ในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ เขาทั้งสองของสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน
คือหลักการสาธารณรัฐนิยมและโปรเตสแตนต์นิยม ได้รับการเป็นภาพแทนโดยวาระสุดท้ายทั้งสองครั้ง

ในช่วงเวลาแห่งการประทับตราของหนังสือหมิ่นสีพัน เขาโปรเตสแตนต์จะก่อให้เกิดผู้นมัสการสองจำพวกในระหว่างการทดสอบครั้งที่สองจากการทดสอบทั้งสามภายในเวลานั้น จำพวกหนึ่งจะได้พัฒนาให้มีพระฉายาของพระคริสต์ และอีกจำพวกหนึ่งจะได้พัฒนาให้มีภาพลักษณ์ของสัตว์ร้าย ในช่วงเวลาแห่งการทดสอบนั้น เขาริพับลิกันจะร่วมมือกับเขาโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ และก่อให้เกิดภาพลักษณ์ของสัตว์ร้าย เมื่อคริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายเข้าควบคุมรัฐบาลฝ่ายพลเรือนในเวลานั้น ช่วงเวลานั้นได้รับการเป็นตัวแทนโดยนิมิตทุกเรื่องในพระวจนะของพระเจ้า เพราะ ณ ที่นี้เองซึ่ง “หนังสือทั้งหลายของพระคัมภีร์ มาบรรจบกันและสิ้นสุดลง”

การทดสอบประการที่สองในประวัติศาสตร์นั้นคือการทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้าย ทั้งภายในสำหรับหญิงพรหมจารี และภายนอกสำหรับนักการเมืองของสองพรรคการเมืองคู่แข่ง การทดสอบนั้นคือการทดสอบที่เราจะต้องผ่าน “ก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลง” ณ ฤดูหนาววันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า การทดสอบนั้นคือการทดสอบที่เราผ่าน “ก่อนที่เราจะได้รับการฝึกฝน” การทดสอบนั้นคือการทดสอบที่ซึ่ง “ชะตากรรมอันเป็นนิตย์ของเราจะถูกตัดสิน”

เราจะศึกษาต่อไปในบทความถัดไป

“ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์องค์หนึ่งได้รับมอบหมายให้ลงมายังแผ่นดินโลก พระเยซูทรงวางหนังสือไว้ในมือของท่าน และเมื่อท่านลงมายังโลก ท่านก็ร้องประกาศว่า ‘บาปโลนล่มสลายแล้ว ล่มสลายแล้ว’ แล้วข้าพเจ้าเห็นบรรดาผู้ที่ผิดหวังยกสายตาขึ้นสู่อัครทูตอีกครั่ง มองคอยการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของตนด้วยความเชื่อและความหวัง แต่หลายคนดูประหนึ่งว่ายังคงอยู่ในสภาพมึนชา ราวกับกำลังหลับอยู่ กระนั้น ข้าพเจ้าก็ยังเห็นร่องรอยแห่งความเศร้าโศกอย่างลึกซึ้งบนใบหน้าของเขาทั้งหลาย บรรดาผู้ที่ผิดหวังได้เห็นจากพระคัมภีร์ว่าพวกเขาอยู่ในช่วงเวลาแห่งการรอคอย และว่าพวกเขาจะต้องอดทนคอยการสำเร็จครบถ้วนของนิมิตนั้น หลักฐานเดียวกันซึ่งได้นำพวกเขาให้เฝ้าคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนในปี 1843 ก็ทำให้พวกเขาคาดหมายพระองค์ในปี 1844 เช่นกัน ถึงกระนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่าคนส่วนใหญ่ไม่ได้มีพลังอันเข้มแข็งเช่นที่เคยเป็นเครื่องหมายแห่งความเชื่อของพวกเขาในปี 1843 ความผิดหวังของพวกเขาได้บั่นทอนความเชื่อลง...”

“เมื่อการปรณินิบัติของพระเยซูในอภิสุทธิสถานสิ้นสุดลง และพระองค์เสด็จเข้าไปในมหาบริสุทธิ์สถาน และทรงยืนอยู่เบื้องหน้าหีบพันธสัญญาซึ่งบรรจุพระราชบัญญัติของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงส่งทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์านุภาพอีกองค์หนึ่ง พร้อมกับด้วยข่าวสารที่สามไปยังโลก มีม้วนหนังสือฉบับหนึ่งถูกวางไว้ในมือของทูตสวรรค์องค์นั้น และเมื่อเขาลงมายังแผ่นดินโลกด้วยฤทธิ์เดชและสง่าราศี เขาได้ประกาศคำเตือนอันน่าสะพรึงกลัว พร้อมกับคำขู่อันร้ายแรงที่สุดเท่าที่เคยนำมาถึงมนุษย์ ข่าวสารนี้ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้บุตรทั้งหลายของพระเจ้าระมัดระวัง โดยสำแดงแก่พวกเขาถึงโมงยามแห่งการทดลองและความทุกข์ระทมซึ่งอยู่เบื้องหน้าพวกเขา ทูตสวรรค์กล่าวว่า ‘พวกเขาจะถูกนำเข้าสู่การต่อสู้อย่างประชิดกับสัตว์ร้ายและรูปของมัน ความหวังเดียวของพวกเขาสำหรับชีวิตนิรันดร์คือการยืนหยัดอย่างมั่นคง แม้ว่าชีวิตของพวกเขาจะตกอยู่ในอันตราย พวกเขาจะต้องยึดมั่นในความจริงไว้ให้แน่น’ ทูตสวรรค์องค์ที่สามจบข่าวสารของตนดังนี้ว่า ‘นี่แหละคือความอดทนของวิสุทธิชน: คือบรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซู’ ขณะที่เขากล่าวถ้อยคำเหล่านี้ซ้ำอีก เขาได้ขึ้นไปยังสถานนมัสการในสวรรค์ จิตใจของทุกคนที่ยอมรับข่าวสารนี้ย่อมถูกชี้นำไปยังมหาบริสุทธิ์สถาน

ที่ซึ่งพระเยซูทรงยืนอยู่เบื้องหน้าหีบพันธสัญญา
ทรงกระทำการทูลขอครั้งสุดท้ายเพื่อคนทั้งปวงซึ่งพระเมตตาที่ยังทรงผ่อนผันอยู่สำหรับพวกเขา
และเพื่อผู้ที่ได้ละเมิดพระราชบัญญัติของพระเจ้าโดยไม่รู้
การลบมลทินบาปนี้กระทำให้ขึ้นเพื่อคนชอบธรรมที่ตายแล้ว ตลอดจนเพื่อคนชอบธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่ด้วย
ทั้งยังครอบคลุมถึงทุกคนที่ตายไปโดยวางใจในพระคริสต์
แต่เนื่องจากไม่ได้รับความสว่างเกี่ยวกับพระบัญญัติของพระเจ้า
จึงได้ทำบาปโดยไม่รู้ตัวในการละเมิดข้อบัญญัติของพระองค์” Early Writings, 245, 255.